

FOLKOPERAN

HANDLING CORALINE

Akt 1

Coraline Jones är uttråkad i det gamla huset hon nyss flyttat in i, och hon är orolig över att börja i en ny skola. Hennes mamma som är upptagen med att packa upp flyttkartonger ger henne inte någon uppmärksamhet, och hennes pappa är helt uppslukad av arbetet med sin senaste uppfinning – en maskin som skall utrota alla sopor. Coraline bestämmer sig för att utforska det nya hemmet; hon täcker av en gammal spegel och bakom en trave med flyttkartonger hittar hon en hemlig dörr. Hon övertalar sin mamma att låsa upp dörren (samtidigt som hon tycker sig höra barnröster som säger åt henne att vara försiktig). När de får upp dörren visar det sig att väggen bakom är igenmurad.

Coraline går iväg för att hälsa på sina nya grannar. Först träffar hon den gamle mannen Mr. Bobo som tränar en musorkester. Han är bekymrad för att mössen är besvärliga och inte vill spela. I lägenheten bredvid blir hon bjuden på te hos de äldre skådespelerskorna Miss Spink och Miss Forcible. De lever på gamla minnen och meriter. Damerna spår henne i tebladen och varnar henne för att vara i fara. Coraline känner sig förvirrad.

Tillbaka hemma blir Coraline mycket besviken över den kålrotsoppa hennes pappa lagat till lunch. För att göra något bättre av denna hittills värdelösa dag, bestämmer hon sig för att gå tillbaka till den hemliga dörren. Barnrösterna varnar henne igen, men hon bestämmer sig för att ignorera dem och öppnar dörren trots att hon är rädd. Väggen bakom dörren är mystiskt nog inte längre igenmurad och Coraline går in genom öppningen till ett annat rum.

I det andra huset, som är identiskt med hennes eget, möter Coraline en mamma och en pappa som är identiska med hennes egna - förutom den lilla detaljen att de har knappar fastsydda över ögonen. De är vänliga och bjuder henne på god mat och hon får alla leksaker hon önskar sig. Hennes grannar är minst lika kul; Den andra Mr. Bobos musorkester spelar som en dröm och Den andra Miss Spink och Miss Forcible har fullt upp med att repetera inför sina kommande föreställningar. Trots att hon trivs börjar Coraline oroa sig över att alla har knappar fastsydda på ögonen.

Den andra mamman vill att Coraline flyttar in hos dem, och lovar att ge henne allt hon önskar sig. Men på ett villkor! Att Den andra mamman får sy fast knappar på Coralines ögon. Coraline ber att få tänka på saken och flyr därifrån.

Tillbaka i sitt riktiga hus upptäcker Coraline att det är övergivet, och till och med hennes grannar har gett sig av. Hon gör i ordning en smörgås som blir jätteäcklig, och oroar sig över var hennes föräldrar tagit vägen. Tänk om de inte kommer tillbaka och tänk om hon aldrig mer får träffa dem. Plötsligt hör hon barnrösterna som uppmanar henne att titta i spegeln. Coraline ser sina föräldrar förtvivlat ropa på hjälp, och förstår att de tagits till fånga av Den andra mamman. Hon måste ta sig tillbaka till det andra huset och rädda dem.

Paus

Akt 2

Väl tillbaka i det andra huset verkar Den andra mamman konstig; hon ser vild och häxlik ut och äter skalbaggar. När Coraline frågar efter sina föräldrar svarar hon att de är glada att Coraline är borta. Coraline blir upprörd och vägrar tro på Den andra mamman som i sin tur blir arg, låser dörren till det riktiga huset och sväljer nyckeln. När hon går iväg för att fixa mellanmål till Coraline försöker Den

FOLKOPERAN

andra pappan hjälpa henne att fly. Utifrån hans antydningar förstår Coraline också att föräldrarna är instängda i en liten snöglob, placerad på den öppna spisen.

När Den andra mamman kommer tillbaka blir hon misstänksam och får Den andra pappan att försvinna. Coraline vägrar berätta vad de två pratat om varpå Den andra mamman kastar henne genom spegeln.

Bakom spegeln möter Coraline de tre spökbarnen, vars röster tidigare varnat henne. Varje barn bär kläder från ett annat århundrade; 1700-talet, 1800-talet och 1900-talet – och de har alla knappar fastsydda över ögonen. De kommer inte ihåg vad de heter, men de minns att de blivit tillfångatagna av Den andra mamman efter att de gått in igenom den hemliga dörren. När Den andra mamman tröttnat på dem kastade hon dem genom spegeln. Här har de nu varit tillfångatagna sedan dess utan att få träffa sina riktiga föräldrar.

Spökbarnen berättar för Coraline att även hon är dömd att vara kvar, men Coraline vill inte låta sig skrämmas. Hon bestämmer sig för att rädda dem alla och blir stärkt av något som hennes pappa berättade när hon var liten; att mod är att utmana sina rädslor.

Coraline ropar på Den andra mamman och föreslår en lek: om Coraline hittar sina föräldrar måste Den andra mamman befria dem allihop, men om Coraline misslyckas får Den andra mamman behålla henne för alltid. Den andra mamman antar utmaningen, och Coraline försöker lura henne att hon vet att föräldrarna befinner sig bakom den hemliga dörren. När Den andra mamman svarar att hon har fel ber Coraline henne bevisa det. Den andra mamman får upp nyckeln ur magen och öppnar dörren. Spökbarnen hoppar fram och fångar Den andra mamman medan Coraline tar snögloben och nyckeln och springer tillbaka till sitt eget hus.

När hon kommer tillbaka till det riktiga huset påstår hennes föräldrar att de varit där hela tiden. De verkar må bra och hennes pappa berättar att han äntligen fått maskinen att fungera.

Spökbarnen är också befriade och Coraline ser dem ha picknick i en målning på väggen. Barnen varnar henne för Den andra mammans hand som blivit avhuggen - den är på väg till Coralines hus för att ta tillbaka nyckeln. Coraline bestämmer sig för att lura handen, och fixar ett litet tekalas för dockorna med nyckeln placerad i mitten av ringen. När handen går till attack blir den fångad av Coraline som kastar den i sin pappas sopförstörarmaskin - den går upp i rök. Coraline har räddat sina föräldrar och inser hur mycket hon älskar och uppskattar dem. Hon förstår också hur modig hon är som vågar utmana sina rädslor.